

Arrest

nr. 209 754 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Mamakhail in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. De laatste jaren voor uw vertrek woonde u voornamelijk in het dorp Ghochak, de facto een buitenwijk van de stad Jalalabad in het district Surkh Rod. U bent Pashtoun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Uw vader en uw oom waren aangesloten bij de taliban. Nadat uw vader tijdens een gevecht met de Amerikanen was verdwenen, wou uw oom dat u zich bij de taliban zou aansluiten om een zelfmoordaanslag te plegen. U weigerde dit te doen, waarna uw moeder u in de zomer van 2011 naar het buitenland stuurde. Op 2 mei 2012 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 maart 2013 werd u door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omwille van het bestaan van een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands conflict (artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet) in het district Sherzad in de provincie Nangarhar.

Op 31 augustus 2017 werd u definitief veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Luik tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat, wegens diefstal met geweld of bedreigingen, gepleegd door twee of meerdere personen, met gebruik of vertoon van wapens; het in bezit zijn van zaken die zijn verkregen door middel van een misdrijf of overtreding en het dragen van een nepwapen zonder wettige reden.

Op 7 februari 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken de Commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op 19 maart 2013 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4, §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van de Correctionele rechtbank te Luik van 31 augustus 2017.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat wegens diefstal met geweld of bedreigingen, gepleegd door twee of meerdere personen, met gebruik of vertoon van wapens; het in bezit zijn van zaken die zijn verkregen door middel van een misdrijf of overtreding en het dragen van een nepwapen zonder wettige reden. Op 10 juli 2017 pleegden u en een kompaan een gewapende overval op een dagbladhandel waarbij u met een replicawapen de verkoopster bedreigde. De wagen die u gebruikte voor het plegen van deze overval was uw wagen die bovendien voorzien was van nummerplaten die als gestolen waren gesignaleerd.

Gelet op bovenstaande kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van 55/4, §1, c) van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1, §2 ingetrokken.

U werd op 31 mei 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status niet rechtvaardigen.

Wat betreft uw verklaring dat u in Afghanistan nog steeds vervolgd zal worden door uw oom, moet worden opgemerkt dat in de beslissing van het CGVS d.d. 19 maart 2013 reeds werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met uw oom (CGVS 31/05/2018, p. 7). U diende tegen die beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De loutere herhaling van deze feiten in het kader van het persoonlijk onderhoud van 31 mei 2018 is geenszins in staat bovenvermelde appreciatie van deze feiten te wijzigen. Aangaande de verzachtende omstandigheden die u inroept om het door u gepleegde misdrijf te verschonen, moet worden opgemerkt dat de beoordeling van de door u gepleegde criminele feiten en de omstandigheden waarin die hebben plaatsgevonden, reeds gebeurd is door de Correctionele rechtbank van Luik (CGVS 31/05/2018, p. 3).

De door u voorgelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het aanwezigheidsattest van een centrum van sociale actie en de verklaring van uw voormalige werkgever geven blijk van een zekere integratie van uwentwege in België, maar wegen geenszins op tegen het ernstige misdrijf waaraan u zich in België schuldig hebt gemaakt.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met de actuele veiligheidssituatie is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar het district Surkh Rod in de provincie Nangarhar. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkh Rod te worden beoordeeld. U verklaarde immers in de laatste zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Ghochak, gelegen in het district Surkh Rod te hebben gewoond (CGVS 18/10/2012, p. 3). Bovendien hebt u een oom die vlak bij Jalalabad woont, meer bepaald in het district Behsud, nabij de luchthaven van Jalalabad, en die u heeft ondersteund bij uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 18/10/2012, p. 8). Dat u beweert dat u zich momenteel niet goed meer kan herinneren hoe lang u in Ghochak hebt gewoond en u zich evenmin kan herinneren of uw oom ooit in het district Behsud heeft gewoond, is niet geloofwaardig (CGVS, 31/05/2018, p. 4-5).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkh Rod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheids personeel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkh Rod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. Islamic State Khorasan Province (ISKP) is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asiellozers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkh Rod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en

is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkh Rod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkh Rod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Surkh Rod in de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan “van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991)” en van “artikelen 48/4 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep verder geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.5. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4, §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van de Correctionele rechtbank te Luik van 31 augustus 2017.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat wegens diefstal met geweld of bedreigingen, gepleegd door twee of meerdere personen, met gebruik of vertoon van wapens; het in bezit zijn van zaken die zijn verkregen door middel van een misdrijf of overtreding en het dragen van een nepwapen zonder wettige reden. Op 10 juli 2017 pleegden u en een kompaan een gewapende overval op een dagbladhandel waarbij u met een replicawapen de verkoopster bedreigde. De wagen die u gebruikte voor het plegen van deze overval was uw wagen die bovendien voorzien was van nummerplaten die als gestolen waren gesignaleerd.

Gelet op bovenstaande kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van 55/4, §1, c) van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1, §2 ingetrokken.

U werd op 31 mei 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status niet rechtvaardigen.

Wat betreft uw verklaring dat u in Afghanistan nog steeds vervolgd zal worden door uw oom, moet worden opgemerkt dat in de beslissing van het CGVS d.d. 19 maart 2013 reeds werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met uw oom (CGVS 31/05/2018, p. 7). U diende tegen die beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De loutere herhaling van deze feiten in het kader van het persoonlijk onderhoud van 31 mei 2018 is geenszins in staat bovenvermelde appreciatie van deze feiten te wijzigen. Aangaande de verzachtende omstandigheden die u inroept om het door u gepleegde misdrijf te verschonen, moet worden opgemerkt dat de beoordeling van de door u gepleegde criminele feiten en de omstandigheden waarin die hebben plaatsgevonden, reeds gebeurd is door de Correctionele rechtbank van Luik (CGVS 31/05/2018, p. 3).

De door u voorgelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het aanwezigheidsattest van een centrum van sociale actie en de verklaring van uw voormalige werkgever geven blijk van een zekere integratie van uwentwege in België, maar wegen geenszins op tegen het ernstige misdrijf waaraan u zich in België schuldig hebt gemaakt..”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) en vormt de omzetting in het Belgische recht van artikel 19.3. a van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming

genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielpcedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26*).

Artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 april 2016 door de Correctionele rechtbank te Luik veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat, wegens diefstal met geweld of bedreigingen, gepleegd door twee of meerdere personen, met gebruik of vertoon van wapens het in bezit zijn van zaken die zijn verkregen door middel van een misdrijf of overtreding en het dragen van een nepwapen zonder wettige reden.

De rechter achtte de feiten bewezen en overwoog waar verzoeker om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling verzocht als volgt: *“deze maatregel is naar de omstandigheden van de zaak inopportuun daar zij de ernst van de feiten zou banaliseren”* (vrije vertaling).

Verzoekers handelingen zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. Het door verzoeker gepleegde misdrijf dient te worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 19 maart 2013 toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Het betoog van verzoeker rond het plegen van misdrijven in het land van herkomst overeenkomstig artikel 55/5/1, §1 van de Vreemdelingenwet is *in casu* dan ook niet dienstig.

De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen als volgt: *“Wat betreft uw verklaring dat u in Afghanistan nog steeds vervolgd zal worden door uw oom, moet worden opgemerkt dat in de beslissing van het CGVS d.d. 19 maart 2013 reeds werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met uw oom (CGVS 31/05/2018, p. 7). U diende tegen die beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De loutere herhaling van deze feiten in het kader van het persoonlijk onderhoud van 31 mei 2018 is geenszins in staat bovenvermelde appreciatie van deze feiten te wijzigen. Aangaande de verzachtende omstandigheden die u inroept om het door u gepleegde misdrijf te verschonen, moet worden opgemerkt dat de beoordeling van de door u gepleegde criminele feiten en de omstandigheden waarin die hebben plaatsgevonden, reeds gebeurd is door de Correctionele rechtbank van Luik (CGVS 31/05/2018, p. 3).*

De door u voorgelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het aanwezigheidsattest van een centrum van sociale actie en de verklaring van uw voormalige werkgever geven blijk van een zekere integratie van uwentwege in België, maar wegen geenszins op tegen het ernstige misdrijf waaraan u zich in België schuldig hebt gemaakt.”

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen argumenten bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen. Met het argument dat hij zijn straf reeds heeft ondergaan, doet hij geen afbreuk aan de vaststelling dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Waar hij stelt dat hij niet opnieuw kan worden gestraft door een verwijdering naar Afghanistan met verwijzing naar het *non bis in idem*

beginsel, moet worden opgemerkt dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel is. Waar hij stelt dat zijn fysieke integriteit in gedrang is indien hij zou verwijderd worden naar Afghanistan, richt hij zich in wezen tegen het in de bestreden beslissing verstrekte advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen volgt.

2.6. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld:

“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling” (RvS arr. nr. X van 24 mei 2016).

Het voormelde advies, verstrekt door de commissaris-generaal, is in het kader van onderhavige beroepsprocedure aldus niet aanvechtbaar.

Het voorwerp van onderhavig beroep dient zich voorts te beperken tot de beslissing tot intrekking van de initieel aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° *juncto* artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. In tegendeel met wat verzoeker eerder bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trachtte te laten uitschijnen en eveneens lijkt te doen gelden in voorliggend verzoekschrift, kan een nieuwe beoordeling van de initiële weigering van de vluchtelingenstatus en/of de verklaarde actuele nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet het voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure. Verzoeker is gehouden om eventuele nieuwe elementen dienaangaande kenbaar te maken via de geëigende procedure, zijnde een nieuw verzoek om internationale bescherming. De argumentatie in het verzoekschrift kan in het kader van onderhavige procedure aldus niet in aanmerking worden genomen.

2.7. Gelet op het voorgaande, dient de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF